

TINA VALLÈS

Crema depilatòria

EL PARÈNTESI MÉS LLARG

Proa

Premi Mercè Rodoreda 2012

Esclar, divendres a les tres del migdia com vols que estigui el súper? Ple com un ou. I a la cua tot són carros que vessen, ni un sol despistat amb tres articles a les mans, ni tan sols un comprador d'aquells austers que amb el cistell ja en té prou. L'única que duu mig cistell ple sóc jo, i canta molt que avui tinc cita a casa: vi, cava, parmesà, pernil del bo, una terrina de foie, torradetes de sèsam, gelat de xocolata belga i maduixes.

Davant meu tinc la clàssica mare de família que compra els iogurts, els sucus i les magdalenes a dotzenes, deu tenir la meva edat, i per com porta el carro diria que té dos fills i un d'ells encara necessita bolquers. El rellotge no té temps de mig moure una busca que ella ja se'l torna a mirar. Bufa. Rebufo. Treu la targeta client, la mastercard i desplega un parell de bosses de roba d'aquelles que van encabides dins d'estoigs amb cremallera amb forma de maduixa o poma o no sé ben bé què.

Jo amb una bossa de plàstic ja faré, l'únic que pesa és la beguda. Però deixo el cistell a terra perquè en tinc per estona, aquí palplantada. La mare de família es gira i fa un cop d'ull al que porto. Després em mira de

143

dalt a baix, em somriu amb complicitat i m'etziba un «paciència» que pretén unir-nos en la desesperació.

Però no t'equivoquis, marona, que la teva pressa i la meva no tenen res a veure. Tu calcules quan falta per recollir el petit a la guarderia i el gran a l'escola, jo les hores que queden abans no truqui a la porta aquell amic d'un amic que l'acaba de deixar la nòvia de tota la vida i se suposa que ve assedegat de relacions sense compromís. Veus la diferència? Jo no compro sucus ni iogurts. Com a molt compraria magdalenes per si el manso s'acaba quedant a esmorzar.

Sóc l'última d'aquesta cua infinita, per ara. Els que van arribant a la meta descarten posar-se'm darrere en veure els carros que em precedeixen. Comprar per si de cas, perquè en queda poc, perquè no està de més tenir-ne, perquè més val que en sobri que no que en falti. Tots malalts d'omplir la nevera com qui juga una partida de tetrís.

Per fi arriba un valent que no solament em pren el paper sofert d'última de la fila, sinó que gosa bufar-me al clatell perquè em giri i vegi que només porta una coca-cola i una bossa de patates xips. Doncs vés a un bar, això és un súper, aquí venim la gent seriosa a proveir-nos, o sigui que a esperar com tothom et toca. I mentre penso això miro fixament endavant i entre mig dels iogurts i els sucus i els bolquers i les tovallolletes hi veig un embalatge que m'és tan familiar que em fa saltar totes les alarmes. Només en veig una part, que l'altra està tapada per un paquet de pernil dolç,

144

però el «para pieles sensibles, ahora con aloe vera» m'és suficient per tenir l'impuls, que freno a temps, de posar-me la mà al front, i me'l freno perquè porto tirants, perquè no m'he depilat i perquè no tinc crema depilatòria a casa.

Darrere del paio bufador ja hi ha un parell de carros més i ja fa deu minuts que espero per posar les meves adquisicions a la cinta transportadora, just després de la barreta de plàstic que diu «proper client». Si marxo perdré el torn i a les cues del supermercat la solidaritat de la gent no té cobertura.

A veure, el més probable és que aquesta nit no passi res, perquè no serà la primera vegada que m'endugui les sobres de l'àpat d'una altra i en aquests casos la cosa va d'escoltar misèries i acabar com a molt amb una mitja rebolcada al sofà que s'estronca amb un «no puc, és massa aviat» i un petó al front o als llavis la mar d'innocent. I d'allà ja no en sortirà res, com a molt una amistat d'aquelles desequilibrades mentre el tio es recupera del desengany, m'agafa confiança i s'enamora d'una altra tia perquè «a tu ja et veig com una amiga».

Però i si avui és diferent? I si se m'apareix un desenganyat amb ganes de marxa i m'inxampa sense depilar? A més, em volia posar el vestit de tirants vermell, i no crec que pugui passar-me tota la nit sense separar els braços del tronc. Si em deixés el vi o les postres encara li podria enviar un missatge recordatori al mòbil demanant-li que ho portés ell, però no es-

145

calfa gaire l'ambient un «porta crema depilatòria, t'espero a les nou» i que un cop arribi, jo em tanqui al lavabo vint minuts.